

Diumenge XIX durant l'any – B

EVANGELI

+ Joan 6, 41-51

Aleshores els jueus es posaren a murmurar d'ell perquè havia dit: «Jo sóc el pa que ha baixat del cel», i es preguntaven:

--Aquest, ¿no és Jesús, el fill de Josep? Nosaltres coneixem el seu pare i la seva mare, ¿i ara diu que ha baixat del cel?

Jesús els digué:

--No murmureu entre vosaltres. Ningú no pot venir a mi si el Pare que m'ha enviat no l'atreu. I als qui vinguin a mi, jo els ressuscitaré el darrer dia. En els Profetes hi ha escrit: Tots seran instruïts per Déu. Tots els qui escolten el Pare i acullen el seu ensenyament vénen a mi. No és pas que algú hagi vist el Pare: només l'ha vist el qui ve de Déu; aquest sí que ha vist el Pare. Us ho asseguro: els qui creuen tenen vida eterna. Jo sóc el pa de vida. Els vostres pares van menjar el manà en el desert, però van morir. Aquest, en canvi, és el pa que baixa del cel perquè el qui en mengi no mori. Jo sóc el pa viu que ha baixat del cel. Qui menja aquest pa, viurà per sempre. I el pa que jo donaré és la meua carn per a la vida del món.

Paraula de Déu.

HOMILIA

9-08-2015

ATRACCIÓ PER JESÚS

L'evangelista Joan repeteix una i altra vegada expressions i imatges de gran força per recordar a tothom que han d'acostar-se a Jesús per descobrir en ell una font de vida nova. Un principi vital que no és comparable amb res que hagin pogut conèixer amb anterioritat.

Jesús és «pa que ha baixat del cel». No ha de ser confós amb qualsevol font de vida. En Jesucrist podem alimentar-nos d'una força, una llum, una esperança, un alè vital... que vénen del misteri mateix de Déu, el Creador de la vida. Jesús és «el pa de vida».

Per això, precisament, no és possible trobar-se amb ell de qualsevol manera. Hem d'anar al més profund de nosaltres mateixos, obrir-nos a Déu i «escoltar el que ens diu el Pare». Ningú pot sentir veritable atracció per Jesús, «si el Pare que l'ha enviat no l'atreu».

El més atractiu de Jesús és la seva capacitat de donar vida. El que creu en Jesucrist i sap entrar en contacte amb ell, coneix una vida diferent, de qualitat nova, una vida que, d'alguna manera, pertany ja al món de Déu. Joan s'atreveix a dir que «Qui menja aquest pa, viurà per sempre».

Si a les nostres comunitats cristianes, no ens alimentem del contacte amb Jesús, seguirem ignorant el més essencial i decisiu del cristianisme. Per això, no hi ha res de pastoralment més urgent que cuidar bé la nostra relació amb Jesús, el Crist.

Si a l'Església, no ens sentim atrets per aquest Déu encarnat en un home tan humà, proper i cordial, ningú ens traurà de l'estat de mediocritat en què vivim sumits d'ordinari. Ningú ens estimularà per anar més lluny del que estableixen les nostres institucions. Ningú ens encoratjarà per anar més endavant del que ens marquen les nostres tradicions.

Si Jesús no ens alimenta amb el seu Esperit de creativitat, seguirem ancorats en el passat, vivint la nostra religió des de formes, concepcions i sensibilitats nascudes i desenvolupades en altres èpoques i per a altres temps que no són els nostres. Però, llavors, Jesús no podrà comptar amb la nostra cooperació per engendrar i alimentar la fe en el cor dels homes i dones d'avui.

José Antonio Pagola
Traductor: Francesc Bragulat

HOMILIA

12-08-2012

EL CAMÍ PER CREURE EN JESÚS

Segons el relat de Joan, Jesús repeteix cada vegada de manera més oberta que ve de Déu per oferir a tots un aliment que dona vida eterna. La gent no pot continuar escoltant una cosa tan escandalosa sense reaccionar. Coneixen els seus pares. Com pot dir que ve de Déu?

No ens pot sorprendre la seva reacció. És raonable creure en Jesucrist? Com podem creure que en aquest home concret, nascut poc abans de morir Herodes el Gran, i conegut per la seva activitat profètica en la Galilea dels anys trenta, s'ha encarnat el Misteri insondable de Déu.

Jesús no respon les seves objeccions. Va directament a l'arrel de la seva incredulitat: "No murmureu entre vosaltres". És un error resistir-se a la novetat radical de la seva persona obstinant-se a pensar que ja ho saben tot sobre la seva veritable identitat. Els indicarà el camí que poden seguir.

Jesús pressuposa que ningú pot creure-hi si no se sent atret per la seva persona. És cert. Potser, des de la nostra cultura, l'entenem millor que aquella gent de Cafarnaüm. Cada vegada ens resulta més difícil creure en doctrines o ideologies. La fe i la confiança es desperten en nosaltres quan ens sentim atrets per algú que ens fa bé i ens ajuda a viure.

Però Jesús els adverteix d'una cosa molt important: "Ningú no pot venir a mi si el Pare que m'ha enviat no l'atreu". L'atracció cap a Jesús la produeix Déu mateix. El Pare que l'ha enviat al món desperta el nostre cor perquè ens acostem a Jesús amb goig i amb confiança, superant dubtes i resistències.

Per això hem d'escoltar la veu de Déu en el nostre cor i deixar-nos conduir per ell cap a Jesús. Deixar-nos ensenyar dòcilment per aquest Pare, Creador de la vida i Amic de l'ésser humà: "Tots els qui escolten el Pare i acullen el seu ensenyament vénen a mi". L'afirmació de Jesús és revolucionària per a aquells hebreus. La tradició bíblica deia que l'ésser humà escolta en el seu cor la crida de Déu a complir fidelment la Llei El profeta

Jeremies havia proclamat així la promesa de Déu: "Jo posaré la meva Llei dins de vosaltres i l'escriuré en el vostre cor".

Les paraules de Jesús ens conviden a viure una experiència diferent. La consciència no és només el lloc recòndit i privilegiat on podem escoltar la Llei de Déu. Si en l'íntim del nostre ésser, ens sentim atrets per el bé, per la bellesa, per allò noble, allò que fa bé a l'ésser humà, allò que construeix un món millor, fàcilment ens sentirem convidats per Déu a sintonitzar amb Jesús. És el millor camí per creure-hi.

José Antonio Pagola
Traductor: Francesc Bragulat

Blog: <http://sopelakoeliza.blogspot.com>
<http://iglesiadesopelana.blogspot.com>

José Antonio Pagola Itxaldiaren Bideoak ikusteko:
<http://iglesiadesopelana3v.blogspot.com>